YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

17 päivänä huhtikuuta 2008 *

Asiassa C-456/06,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 5.10.2006 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.11.2006, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Peek & Cloppenburg KG

vastaan

Cassina SpA,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit G. Arestis, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ja J. Malenovský (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: E. Sharpston,
kirjaaja: yksikönpäällikkö M.-A. Gaudissart,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.11.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Peek & Cloppenburg KG, edustajanaan Rechtsanwalt A. Auler,

– Cassina SpA, edustajanaan Rechtsanwalt A. Bock,

– Puolan hallitus, asiamiehenään E. Ośniecką-Tamecką,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään H. Krämer ja W. Wils,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.1.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10) 4 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Peek & Cloppenburg KG (jäljempänä Peek & Cloppenburg) ja Cassina SpA (jäljempänä Cassina) ja jossa on kyse huonekalujen saattamisesta yleisön saataville ja näytteille panemisesta, mikä Cassinan mukaan loukkaa sen yksinoikeutta levitykseen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen säännöstö

3 Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) tekijänoikeussopimus ja WIPOn esitys- ja äänitesopimus, jotka tehtiin Genevessä 20.12.1996, hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 16.3.2000 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2000/278/EY (EYVL L 89, s. 6).

4 Tekijänoikeussopimuksen 6 artiklassa, jonka otsikko on ”Levitysoikeus”, määrätään seuraavaa:

”1. Kirjallisten ja taiteellisten teosten tekijöillä on yksinoikeus sallia alkuperäisten teostensa ja niiden kopioiden saattaminen yleisön saataville myymällä tai luovuttamalla omistusoikeus muulla tavoin.

2. Mikään tässä sopimuksessa ei vaikuta sopimuspuolten vapauteen päättää mahdollisista edellytyksistä, joiden vallitessa 1 kappaleessa mainittu oikeus raukeaa, kun alkuperäinen teos tai sen kopio tekijän luvalla ensimmäisen kerran myydään tai sen omistusoikeus luovutetaan muulla tavoin.”

5 Esitys- ja äänitesopimuksen 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Levitysoikeus”, annetaan esittäjille yksinoikeus sallia alkuperäisten äänitteille tallennettujen esitystensä ja niiden kopioiden saattaminen yleisön saataville myymällä tai luovuttamalla omistusoikeus muulla tavoin.

6 Esitys- ja äänitesopimuksen 12 artiklassa määrätään vastaavasta oikeudesta, kun on kyse äänitetuottajista.

Yhteisön säännöstö

7 Direktiivin 2001/29 johdanto-osan 9–11, 15 ja 28 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(9) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien yhdenmukaistamisen on perustuttava suojan korkeaan tasoon, koska nämä oikeudet ovat ratkaisevan tärkeitä henkisen luomistyön kannalta. Niiden suojaaminen auttaa varmistamaan luovuuden ylläpitämisen ja kehittymisen niin tekijöiden, esittäjien, tuottajien, kuluttajien, kulttuurin, teollisuuden kuin suuren yleisön etujen mukaisesti. – –

(10) Voidakseen jatkaa luovaa ja taiteellista työtään tekijöiden tai esittäjien on saatava asianmukainen korvaus työnsä käyttämisestä, kuten myös tuottajien voidakseen rahoittaa tällaista työtä. – –

(11) Täsmällinen ja tehokas järjestelmä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien suojaamiseksi on yksi tärkeimmistä keinoista varmistaa, että eurooppalaisella kulttuuria luovalla toiminnalla ja kulttuurituotannolla on käytettävissä tarpeelliset voimavarat, ja taata, että teosten tekijät ja esittäjät voivat toimia riippumattomina ja arvonsa mukaisesti.

– –

(15) Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) piirissä joulukuussa 1996 järjestetty diplomaattikokous hyväksyi kaksi uutta sopimusta, WIPOn tekijänoikeussopimuksen ja WIPOn esitys- ja äänitesopimuksen – –. Tämän direktiivin avulla [pyritään] myös [panemaan täytäntöön tietyt näistä uusista] kansainvälisistä velvoitteista.

– –

(28) Tämän direktiivin mukaiseen tekijänoikeuden suojaan sisältyy yksinoikeus valvoa aineelliseen tuotteeseen sisällytetyn teoksen levitystä. Yhteisössä tapahtuva teoksen alkuperäiskappaleen tai sen jäljennösten ensimmäinen myynti, jonka oikeudenhaltija itse suorittaa tai joka suoritetaan hänen suostumuksellaan, johtaa sen oikeuden sammumiseen, joka mahdollistaa yhteisössä tapahtuvan kohteen jälleenmyyntivalvonnan. – –”

8 Tämän direktiivin 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Levitysoikeus”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa alkuperäiskappaleiden ja niiden kopioiden levitys yleisölle missä muodossa tahansa myymällä tai muutoin.

2. Levitysoikeus ei sammu yhteisössä teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopioiden osalta, paitsi kun on kyseessä yhteisössä tapahtuva kohteen ensimmäinen myynti tai muu omistusoikeuden siirto, jonka oikeudenhaltija suorittaa itse tai joka suoritetaan hänen suostumuksellaan.”

9 Vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 19.11.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/100/ETY (EYVL L 346, s. 61) 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jollei 5 artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on tämän luvun säännösten mukaisesti säädettävä oikeudesta sallia tai kieltää tekijänoikeudella suojattujen teosten alkuperäiskappaleiden ja kopioiden – – vuokraus ja lainaus.

2. Tässä direktiivissä ’vuokrauksella’ tarkoitetaan saataville saattamista rajoitetuksi ajaksi suoraa tai välillistä taloudellista tai kaupallista etua vastaan.”

10 Direktiivin 92/100 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on säädettävä, että [esittäjillä, äänitteiden tuottajilla, elokuvien ensimmäisten tallennusten tuottajilla ja yleisradio-organisaatioilla] on yksinoikeus saattaa myymällä tai muilla tavoin yleisön saataville [suojattuja kohteita], mukaan lukien niiden kopiot; jäljempänä ’levitysoikeus’”.

11 Direktiivi 92/100 kumottiin vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12.12.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/115/EY (EUVL L 376, s. 28). Tässä jälkimmäisessä toistetaan analogisin sanamuodoin direktiivin 92/100 edellä mainitut säännökset.

Kansallinen säännöstö

12 Saksan 9.9.1965 annetun tekijänoikeuslain (Urheberrechtsgesetz) (BGBl. 1965 I, s. 1273) 15 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tekijällä on yksinoikeus käyttää teostaan aineellisessa muodossa; tämä sisältää muun muassa

– –

levitysoikeuden (17 §)

– –”

13 Tämän lain 17 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Levitysoikeus tarkoittaa oikeutta tarjota yleisölle tai saattaa vaihdantaan teoksen alkuperäiskappale tai sen kopioita.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

14 Cassina valmistaa istuimia. Sen kokoelmaan kuuluu Charles-Édouard Jeanneret’n eli Le Corbusier’n suunnittelemia huonekaluja. Näihin kuuluvat LC 2- ja LC 3 -sarjan

nojatuolit ja sohvat sekä LC 10-P -sarjan pöytäkokonaisuus. Cassina on tehnyt lisenssisopimuksen näiden huonekalujen valmistamisesta ja myymisestä.

15 Peek & Cloppenburg myy naisten ja miesten valmisvaatteita myymälöissään koko Saksan alueella. Se on luonut yhteen myymäläänsä asiakkaiden lepoalueen, joka on varustettu LC 2- ja LC 3 -sarjan nojatuoleilla ja sohvilla sekä LC 10-P -sarjan pöytäkokonaisuuden sohvapöydällä. Se on asettanut tytäryhtiönsä erääseen näyteikkunaan LC 2 -sarjan nojatuolin koristetarkoituksessa. Nämä huonekalut eivät ole peräisin Cassinalta, vaan Bolognassa (Italia) sijaitseva yritys on valmistanut ne ilman tämän lupaa. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mukaan tällaisia huonekaluja ei kyseisenä ajanjaksona suojattu tekijänoikeudella siinä jäsenvaltiossa, jossa ne oli valmistettu.

16 Koska Cassina katsoi, että Peek & Cloppenburg loukkasi tällä tavoin sen oikeuksia, se haastoi kyseisen yhtiön Landgericht Frankfurtiin, jotta tämä velvoittaisi Peek & Cloppenburgin pidättymään näistä käytännöistä ja antamaan Cassinalle tietoja muun muassa asianomaisten huonekalujen jakelukanavista. Cassina vaati myös Peek & Cloppenburgin velvoittamista maksamaan vahingonkorvauksia.

17 Koska Landgericht Frankfurt hyväksyi Cassinan vaatimuksen ja muutoksenhakutuomioistuin pääosin pysytti ensimmäisessä oikeusasteessa annetun tuomion, Peek & Cloppenburg teki niin kutsutun Revision-valituksen Bundesgerichtshofiin.

18 Tämä tuomioistuin toteaa, että koska Cassinalla on 9.9.1965 annetun tekijänoikeuslain 17 §:ssä tarkoitettu yksinoikeus levitykseen, sen päätös riippuu siitä, loukattiinko Peek & Cloppenburgin edellä mainituilla käytännöillä tätä oikeutta.

19 Tämän tuomioistuimen mukaan kyseessä on tavallisesti levitys, kun teoksen alkuperäiskappale tai sen kopioita siirretään yrityksen sisäpiiristä julkisuuteen luovuttamalla omistus- tai hallintaoikeus. Hallintaoikeuden luovuttaminen vain lyhyeksi ajaksi voi sen mukaan tämän osalta riittää. Esiin nousee kuitenkin kysymys siitä, onko direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi levitykseksi yleisölle muutoin kuin myymällä luokiteltava myös käytäntö, joka muodostuu siitä, että yleisön saataville annetaan tekijänoikeudella suojattuja kopioita omistus- tai hallintaoikeutta luovuttamatta ja siis tosiasiallista määräysvaltaa siirtämättä, kun nämä kopiot on, kuten pääasiassa, sijoitettu myyntitiloihin, jotta asiakkaat voivat ainoastaan käyttää niitä.

20 Bundesgerichtshof pohtii lisäksi, onko pelkkä teoksen kopion näytteille pano myymälän näyteikkunaan ilman sen käyttöön saattamista myös kyseisessä säännöksessä tarkoitetun yleisölle levityksen muoto.

21 Esiin nousee sen mukaan myös kysymys siitä, rajoittavatko EY 28 ja EY 30 artiklassa vahvistetun tavaroiden vapaan liikkuvuuden suojelun vaatimukset pääasian olosuhteissa kyseisen levitysoikeuden käyttämistä.

22 Tässä tilanteessa Bundesgerichtshof on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) a) Onko kyseessä – – direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 kohdan mukainen levitys yleisölle missä muodossa tahansa paitsi myymällä, kun kolmannet osapuolet

saavat käyttää tekijänoikeudella suojattujen teosten kopioita ilman, että tällaisten kopioiden käyttöön luovuttamiseen liittyy määräysvallan tosiasiallinen luovutus?

b) Onko kyseessä direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 kohdan mukainen levitys myös silloin, kun tekijänoikeudella suojattujen teosten kopioita on julkisesti esillä ilman, että kolmansille osapuolille annetaan mahdollisuutta käyttää näitä kopioita?

2) Jos edeltäviin kysymyksiin vastataan myöntävästi:

Voiko tavaroiden vapaan liikkuvuuden suoja estää levitysoikeuden käyttämisen edellä mainituissa tapauksissa, kun esille asetetuilla kopioilla ei ole tekijänoikeudellista suojaa siinä jäsenvaltiossa, jossa ne on valmistettu ja saatettu markkinoille?”

Suullisen käsittelyn uudelleen aloittamista koskeva pyyntö

23 Cassina pyysi 7.3.2008 yhteisöjen tuomioistuimeen saapuneella kirjeellään yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 61 artiklan nojalla, että suullinen käsittely aloitetaan uudelleen julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen jälkeen. Cassina väitti muun muassa, että julkisasiamies oli perustanut päätelmänsä useisiin virheellisiin väitteisiin, että tämä oli jättänyt huomiotta yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön ja että tämä ei ollut ottanut huomioon kaikkia asian merkityksellisiä olosuhteita. Cassina halusi täten toimittaa yhteisöjen tuomioistuimelle lisätietoja.

24 Tämän osalta on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön ja sen työjärjestyksen mukaan osapuolten ei ole mahdollista esittää huomautuksia vastauksena julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen (ks. mm. asia C-259/04, Emanuel, tuomio 30.3.2006, Kok. 2006, s. I-3089, 15 kohta).

25 Yhteisöjen tuomioistuin voi toki omasta aloitteestaan tai julkisasiamiehen ehdotuksesta tai myös asianosaisten pyynnöstä määrätä työjärjestyksensä 61 artiklan mukaisesti suullisen käsittelyn aloitettavaksi uudelleen, jos se katsoo, että sillä ei ole riittävästi tietoa asiasta tai että asia olisi ratkaistava sellaisen väitteen perusteella, josta asianosaiset eivät ole saaneet tilaisuutta lausua (ks. mm. asia C-209/01, Schilling ja Fleck-Schilling, tuomio 13.11.2003, Kok. 2003, s. I-13389, 19 kohta ja asia C-30/02, Recheio – Cash & Carry, tuomio 17.6.2004, Kok. 2004, s. I-6051, 12 kohta).

26 Yhteisöjen tuomioistuin kuitenkin katsoo julkisasiamiestä kuultuaan, että sillä on esillä olevassa asiassa käytettävissään kaikki tarpeelliset tiedot esitettyihin kysymyksiin vastaamiseksi.

27 Näin ollen suullista käsittelyä ei ole syytä määrätä aloitettavaksi uudelleen.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäisen kysymyksen a ja b kohta

28 Ensimmäisen kysymyksensä a ja b kohdalla ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee, onko direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua

käsitettä teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopion levitys yleisölle muutoin kuin myymällä tulkittava siten, että se kattaa yhtäältä sen, että yleisölle annetaan mahdollisuus käyttää tekijänoikeudella suojatun teoksen kopioita ilman, että käyttöoikeuden luovutus merkitsee omistusoikeuden luovutusta, ja toisaalta kyseisten kopioiden näytteillepanon yleisölle ilman, että tälle annetaan edes mahdollisuutta käyttää niitä.

29 Direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 kohdassa tai missään muussakaan sen säännöksessä ei täsmennetä riittävästi käsitettä tekijänoikeudella suojatun teoksen levitys yleisölle. Se määritellään sen sijaan selvemmin WIPOn tekijänoikeussopimuksessa ja esitys- ja äänitesopimuksessa.

30 Tämän osalta on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön oikeuden säännöksiä ja määräyksiä on tulkittava niin pitkälti kuin mahdollista kansainvälisen oikeuden mukaisesti erityisesti silloin, kun yhteisön oikeussääntöjen tarkoituksena on nimenomaan panna täytäntöön yhteisön tekemä kansainvälinen sopimus (ks. mm. asia C-341/95, Bettati, tuomio 14.7.1998, Kok. 1998, s. I-4355, 20 kohta ja asia C-306/05, SGAE, tuomio 7.12.2006, Kok. 2006, s. I-11519, 35 kohta).

31 Kuten direktiivin 2001/29 johdanto-osan 15 perustelukappaleesta ilmenee, on kiistatonta, että tällä direktiivillä pyritään panemaan yhteisön tasolla täytäntöön velvoitteet, jotka yhteisöllä on WIPOn tekijänoikeussopimuksen ja esitys- ja äänitesopimuksen perusteella. Tässä tilanteessa kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa olevaa levityksen käsitettä on tulkittava mahdollisuuksien mukaan näissä sopimuksissa annettujen määritelmien valossa.

32 Tekijänoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleessa määritellään kirjallisten ja taiteellisten teosten tekijöiden levitysoikeuden käsite näiden yksinoikeudeksi sallia

teostensa alkuperäiskappaleiden ja niiden kopioiden saattaminen yleisön saataville myymällä ”tai luovuttamalla omistusoikeus muulla tavoin”. Lisäksi esitys- ja äänitesopimuksen 8 ja 12 artiklassa on samat esittäjien ja äänitetuottajien levitysoikeuden määritelmät. Merkityksellisissä kansainvälisissä sopimuksissa liitetään näin ollen levityksen käsite yksinomaan omistusoikeuden luovutukseen.

33 Koska direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 kohdassa säädetään tällaisessa asiayhteydessä levityksestä ”myymällä tai muutoin”, tätä käsitettä on tulkittava kyseisten sopimusten mukaisesti sellaisena levityksen muotona, johon on liityttävä omistusoikeuden luovutus.

34 Tähän päätelmään päädytään myös tulkitsemalla WIPOn tekijänoikeussopimuksen ja direktiivin 2001/29 määräyksiä ja säännöksiä, jotka liittyvät levitysoikeuden sammumiseen. Tästä määrätään WIPOn tekijänoikeussopimuksen 6 artiklan 2 kappaleessa, jossa se liitetään samoihin toimiin kuin tämän artiklan 1 kappaleessa. WIPOn tekijänoikeussopimuksen 6 artiklan 1 ja 2 kappale muodostavat näin ollen kokonaisuuden, jota on tulkittava yhdessä. Nämä kaksi määräystä koskevat nimenomaisesti toimia, jotka merkitsevät omistusoikeuden luovuttamista.

35 Direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa noudatetaan samaa rakennetta kuin WIPOn tekijänoikeussopimuksen 6 artiklassa, ja niiden tarkoituksena on tämän artiklan täytäntöönpano. WIPOn tekijänoikeussopimuksen 6 artiklan 2 kappaleen tavoin tämän direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa säädetään sellaisen levitysoikeuden sammumisesta, joka liittyy teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopioiden levitykseen, kun tämä kappale myydään ensimmäisen kerran tai kun sen omistusoikeus luovutetaan muulla tavoin ensimmäisen kerran. Koska kyseisellä 4 artiklalla pannaan täytäntöön WIPOn tekijänoikeussopimuksen 6 artikla ja koska tätä 4 artiklaa on WIPOn tekijänoikeussopimuksen 6 artiklan tavoin tulkittava kokonaisuutena, direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 kohdassa esiintyvää sanaa ”muutoin” on tulkittava sen merkityksen mukaisesti, joka sille annetaan tämän artiklan 2 kohdassa, eli siten, että siihen sisältyy omistusoikeuden luovutus.

36 Edellä esitetystä seuraa, että direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun käsitteen teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopion levitys yleisölle muutoin kuin myymällä soveltamisalaan kuuluvat ainoastaan toimet, jotka merkitsevät yksinomaan tämän kappaleen omistusoikeuden luovutusta. Ennakkoratkaisun esittäneen tuomioistuimen esittämien tietojen mukaan tästä ei selvästi ole kyse pääasian toimissa.

37 On korostettava, että toisin kuin Cassina väittää, näitä päätelmiä ei kumota direktiivin 2001/29 johdanto-osan 9–11 perustelukappaleilla, joiden mukaan tekijänoikeuden yhdenmukaistamisen on perustuttava suojan korkeaan tasoon, koska tekijöiden on saatava asianmukainen korvaus teostensa käyttämisestä, ja tekijänoikeuden suojaa koskevan järjestelmän on oltava täsmällinen ja tehokas.

38 Tämä suoja voidaan nimittäin toteuttaa ainoastaan yhteisön lainsäätäjän asettamissa puitteissa. Yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä ei näin ollen ole luoda tekijöiden hyväksi uusia oikeuksia, joista ei ole säädetty direktiivissä 2001/29, eikä näin ollen laajentaa teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopion levittämisen käsitteen merkitystä siitä, mitä yhteisön lainsäätäjä on ajatellut.

39 Tämän jälkimmäisen on tarvittaessa muutettava immateriaalioikeuksien suojaa koskevia yhteisön sääntöjä, jos se katsoo, että tekijöiden suojaa ei taata tarpeeksi korkeatasoisesti voimassa olevalla lainsäädännöllä ja että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen käytön on edellytettävä tekijöiden lupaa.

40 Samoista syistä ei voida hyväksyä Cassinan argumentaatiota, jonka mukaan teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopion levityksen käsitettä on tulkittava laajasti sen vuoksi, että pääasiassa kyseessä olevat toimet ovat moitittavia, koska tekijänoikeuden haltija ei saanut korvausta sen jäsenvaltion lainsäädännössä suojatun teoksensa kopioiden käyttämisestä, jossa näitä kopioita käytettiin.

41 Ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että direktiivin 2001/29 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu käsite teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopion levitys yleisölle muutoin kuin myymällä merkitsee yksinomaan tämän kappaleen omistusoikeuden luovuttamista. Näin ollen pelkästään se, että yleisölle annetaan mahdollisuus käyttää tekijänoikeudella suojatun teoksen kopioita tai että kyseisiä kopioita on julkisesti esillä ilman, että yleisö voi edes käyttää niitä, ei voi muodostaa tällaista levitysmuotoa.

Toinen kysymys

42 Koska ensimmäiseen kysymykseen vastattiin kieltävästi, toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

43 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu käsite teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopion levitys yleisölle muutoin kuin myymällä merkitsee yksinomaan tämän kappaleen omistusoikeuden luovuttamista. Näin ollen pelkästään se, että yleisölle annetaan mahdollisuus käyttää tekijänoikeudella suojatun teoksen kopioita tai että kyseisiä kopioita on julkisesti esillä ilman, että yleisö voi edes käyttää niitä, ei voi muodostaa tällaista levitysmuotoa.

Allekirjoitukset